دغرورتال

یوځای کونکي-تاج محمد مبین

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکتاب په اړه

نوم : دغرور تال

یوځاي کونکي:تاج محمد مبین

ژبه :پښتو

دترلاسه کیدو ځاي : **Ketabton.com**

یاد ناول دفیسبوک څخه په برخو برخو راټول شوي دي وروسته دتاج محمد مبین له لوري یوځاي اوتاسو ته وړاندي شوي دي.

ناول

رڼا د مور او پلار یوازینۍ نازدانه لور وه، چې له کوچینوالي یې هغه ډیره نازولې را لویه کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او الله ج ډېر ښایست هم ورکړی و، ته به وایې چې په قلم دې جوړه کړې ده. خپل حسن او د کورنۍ نازونو لۀ هغې یوه مغروره او بې پروا انجلۍ جوړه کړې وه.

دا چې پلار یې د زده کړو څخه محروم و، نو پۀ رنا یې ډېر تاکید کولو چې زده کړې وکړي او ښه راتلونکی ولري، رڼا هم د پلار د همدې هیلې د پوره کولو پۀ خاطر

خپل ټول فکر یوازې په زده کړه کې و، بې ځایه یې وخت نۀ ضایع کول .

همدا کوښښونه یې د دې سبب شول چې د خپلې خوښې پوهنځي (طب) تۀ بریالۍ شي، د هغې هیله د ځان څخه د یوې ښې ډاکټرې جوړېدل و، نو ځکه

یې د دې لپاره ډیرې هلې ځلې کولې.

شکیب هم چې د طب پوهنځي زده کړیال و، یوه ورځ پۀ پوهنتون کې د یوې غونډې پر مهال د رڼا سره مخ شو، د هغې یو نظر د شکیب پۀ زړۀ د شاهین پۀ څېر حمله وکړه او زړه یې پرې وبایلود

شکیب بۀ هره ورځ د خپلې ناخبرې مینې د راتګ لپاره د پوهنتون مخکې دقیقې او ساعتونه شمېرل.

تر څو د رڼا د ښایسته مخ یو دیدن د خپل زخمي زړه لپاره ملهم کړي..

..ورځې تیریدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکیب نور بې صبره شو، غوښتل يې چې رنا له نږدې نه وګوري او خبرې ورسره وکي.

يو ورځ رڼا د خپلې يوې ملګرې سره د پوهنتون په ميداني کې روانه وه.

شکيب يې تر څنګ تېرېده قصدا يې داسې په اوږه ووهله.

رڼا هيڅ هم ونه ويل.

خو ملګرې يې چې ډيره زړوره وه په شکيب غږ کړ.

ړوند يې سترګې نه لرې؟

د شکيب ژبه ونښته، وارخطا شو خبرې ترې هيرې شوې، وبخښئ پام مې نه و، قصدي اراده مې نه وه.

_ اينده خيال کوه!

کنه بيا دې څنډل سرته نيسم..

او نور ترې رواني سوې

رڼا ته يې وويل: ما وليد قصدا يې تاسره اوږه وجنګوله.

داسې ښکاري دربانډې مين دی.

رڼا په کتاب ټينګه ووهله ، جلۍ خوله دې بنده که!

هر وخت چټي چټي لګيا يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سبا ورځ چې بيا دواړې پوهنتون ته راتلې شکېب د پوهنتون په دروازه کې ورته ولاړ و. او په رڼا کې يې خپلې دوه سترګې ښخې کړې وې.

د رڼا خو ورته پام نه و.

خو د ملګرې يې په شکيب سترګی ولګېدې، رڼا يې په اوږه ورو وټپوله.

ای تاته ويم ګوره هغه هلک بيا ولاړ دی.

رڼا: ولاړ به وي نو څه يې کوې؟

_ هسې ښکلی ځوان دی، شتمن هم معلوميږي دومره بد نه دی ستا يې په اړه څه نظر دی؟

رڼا: هغه له غوږ کلکه ونيوه ، چې تا بيا خپلې کړتې شروع کړې.

_ خو رښتيا ويمه، هغه درسره مينه لري.

نه ګورې هره ورځ لکه مجنون درته ولاړ وي بيچاره.

رڼا په کړس کړس وخندل.

هئ ته لکه د مينې سريالونو او کيسو ليونۍ کړې يې.

مينه مينه نشته، دغه خبرې يواځې په کيسو او سريالونو کې وي، زه چې کله دغه خبرې اورم نو خندا مې ورته راځي.

نو ته هم مهرباني وکړه، له دې خيالي او عبث خبرو راووځه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکې کې بیا زما ترمخ داسې خبرې ونکړې.

که ستا خوښ وي، خپله ورسره یارانه شروع که

شکیب له دې حالت نور بې صبره شو اراده یې وکړه، چې رڼا ته د خپل زړه خبره وکي، پوهه یې کړي چې څومره مینه ورسره لري، خو یوې خبرې به

به ډېر زیات ځوروه

چې ایا رڼا به یې ومني کنه؟...........................

او ځنګه د خپل زړه خبره تر هغې ورسوي، هیڅ لار په نظر نه ورتله.

او نه داسې بل څوک و، چې ورځخه مرسته وغواړي.

اخېر یې ځان سره سلاح وکه، چې یو لیک به ورته ولیکم

لیک یې ولیکه خو بیا حیران و ، چې اوس یې تر رڼا ځنګه ورسوي.

ځکه رڼا ډیره غوصه ناکه جلۍ وه

له ځانه سره لګیا شو کله چې راتله په ځمکه به یې ورته وغورځوم

بیا یې فکر وکړ چې زه څومره کمعقل یم هغه مغروره انجلۍ به کله له ځمکې لیک پورته کړي، خو ماسره بله لار هم نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې فکرونو کې د خيال نړۍ ته تللی و، چې په رڼا يې سترګې ولګيدې چې د پوهنتون په دروازه را ننوته.

ژر يې ليک په يو کتاب کې کېښود، او د هغې د راتګ په لاره يې وغورځو

خپله يو طرف ته پټ شو ، رڼا يې له لرې تعقيبوله

رڼا چې کله را نږدې سوه، په کتاب يې نظر ولګېد

رڼا د کتاب سره ډيره مينه درلوده، غوصه هم سوه چې دا له کوم بې پروا څخه دلته پريوتی

کتاب يې را واخېست ،او د خپل ټولګي په لور روانه شوه.

شکيب: له خوشحالۍ نه په جامو کې ناځايده، چې رڼا کتاب پورته کړ.

خو چې دا فکر به ورته ورغی چې هغه به يې ومني کنه؟

له شونډو به يې مسکا لاړه

څيره به يې خفګان ونيوه

د رڼا درسي ساعتونه پای ته ورسېدل، رخصتۍ وخت نږدې سو او د خپل کور په طرف روانه شوه.

کله چې کور ته ورسېده، له خپل بيګ څخه يې کتابونه په الماری کې ايښودل، چې له هغه کتاب ليک وغورځيد.

رڼا په لړزيدلو لاسونو ليک پورته کړ،

ليک يې پرانيستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کې لیکل شوي و......

السلام علیکم...

زما د خوبونو شهزادګۍ.

هغه هلک یم چې تیره ورځ مو میداني کې سره ټکر وکړ

د لیک لپاره ډیره زیاته بخښنه غواړم خو بل لار راسره نه وه.

ما چې پهٔ لومړي ځل په هغه سمینار کې ولیدې زړه مې درباندې بایلود، لهٔ هغې ورځې مې د خوب او خیال نړۍ یوازې تهٔ یې.

پهٔ فکر کې مې یوازې ستا څیره ګرځي، زړه مې یوازې ستا یاد کوي، او ژوند مې یوازې ستا په نوم تېرېږي بس.

زه پوهېږم چې تهٔ بهٔ فکر وکړې دا پهٔ ما لار وهي، خو پهٔ لوی خدای ج باور وکړه زه درسره ډېره مینه لرم، او غواړم تا د خپل ژوند شهزادګۍ جوړه کړم

پهٔ ډېر سترې هیلې مې ستا لپاره دا لیک لیکلی او ژوند مې ستا په نوم کړی، هیله کوم چې نه ونه وایې او غوښتنه مې ومنه

درنښت

ستا شکیب.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا لۀ غصې سره واوښته، لیک یې وشکو او لرې یې وغورځو.

لۀ ځان سره وبنګېده دا هسې عبث خبرې دي، دا هلک یو سبق غواړي داسې له ما نه کراریږي

په سبا رڼا پوهنتون ته لا نه ړه، ځکه میلمانه ورکره راتلل.

شکیب د پوهنتون مخ ته انتظار و، څو ځله یې وکتل خو رڼا پوهنتون ته رانغله

شکیب ډېر وارخطا شو چې دا ولې نه ده راغلې ځکه رڼا یوه ورځ هم پوهنتون نۀ قضا کول، هره ورځ به راتله.

شکیب تر ډېر ناوخته پۀ پوهنتون کې و، اخېر یې له ځانه سره وویل انسان دی کېدای شي نن به ورته کوم اړین کار پیدا شوی وي سباته به لخیره راشي.

په سبا ورځ دا وخته پوهنتون ته راغی د دروازې په مخ کې انتظار اېست چې کله بۀ رڼا راشي، هر موټر تۀ به یې پۀ ځېر ځېر کتل چې اوس به کوم یو نۀ رڼا را کوزه شي، تقریباً یو نیم ساعت انتظار وروسته د پوهنتون مخکې موټر ودرېد او رڼا ترې ښکته شوه.

شکیب ډېر خوشحاله سو، خو دا چې رڼا به څه عکس العمل وښايي

په شونډو به یې خوره مسکا ورکه شوه رڼا پوهنتون ته داخله شوه، خو نن یې ملګرې هم ورسره نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازي وه او دليک اړوند کوم عکس العمل يي ونښود دشکيب زړه صبر نه کوي او

اراده يي وکه نن چې هر څنګه کيږي مخامخ يې ورته وايم.

د رڼا مخ ته ووت

سلام اغلې!

وبخښئ اغلې يوه خبره مې درته کوله

رڼا په غوصه وروکتل احمق انسانه!

تا څنګه جرات وکړ ماته ليک وليکې؟

او اوس زما لار دې هم نيولې،

تا زما په اړه څه فکر کړی؟ زه د درنې کورنۍ انجلۍ يم د خپل کور شمله يم.

لوچکه ،لوفره بی تربيه ته هيڅ شرم نه لرې ورک شه!

همداسی نور بدرد يې هم ورته وويل

شکيب سر ښکته کړ: په عاجزۍ وويل هيله کوم داسې مه وايئ

ما تر اوسه هيڅ انجلۍ ته نه دي کتلي، ته چې څه فکر کوې زه هغسي انسان نه يم.

زه دلته خپله د اقتصاد پوهنځي زده کړيال يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په رښتیا در سره مینه لرم زړه مې بې اختیاره ستا پهٔ لېدو دربېږي، ستا نه بغیر مې یوه شېبه هم زړه ارام نهٔ لري، هیله کوم ما درک کړئ!

رڼا: کټ کټ وخندل وې وویل فکر کوم د ادبیاتو کتابونه ډېر ګورې او یا هم هنري زیبا اکټینګ دې بد نه و ولا

زه په دې عبث خبرو خپل وخت نه ضایع کوم،

اوسنۍ مینې دروغ او مطلبي دي.

شکیب یې خبر ونیوه، پوره یو کال وشو هره ورځ ستا د یو نظر دیدن لپاره دلته پوهنتون مخته ستا د راتلو انتظار کوم.

درس سره مې زړه نه لګي، کار ته مې زړه نه لګي، په هر ځای کې راته ستا څېره ښکارې، خوبونو او خیالونو کې مې هر وخت راځې

ایا دا مینه نه ده؟

رڼا: زه په دې کیسو نه پوهېږم او نه پرې باور لرم، اوس مهال راته یوازې خپلې زده کړې مهمې دي، د نور څه په اړه فکر نه کوم...

شکیب: ګوره ستا هیلې زما هیلې ، زه ستا د هیلو خنډ نه کیږم، بلکه ستا همت به شم. د نړۍ هره خوشحالي به ستا جولۍ ته واچوم

رڼا په غوصه شوه بس دی نور.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خپله خبره خلاصه کړه، نن خو مې په سمه پوه کړې

داځل دې خیر خو که بیا دې د داسې کوم غلط حرکت هڅه وکه، د پوهنتون ادارې ته دې معرفي کوم

شکیب : ورته سلګو ونیو، چې خیر دی عذر درته کوم داسې مه کوه.

یو ځل خو پرې فکر وکړه

زما مینه رښتینې ده، زه بغیر له تا نیمګړی یم، له تا مې زړه نه صبریږي.

رڼا یی نور خبرو ته غوږ ونه نیو، او چابکه له هغه ځای روانه شوه.

شکیب پسې غږ کړ مغرورې!

دا د زړه لوبه ده او ته د زړه پۀ لوبه نه پوهیږې، تا مینه نه ده کړي او نه هم د مینې قدرت پیژنې، د مینې زور او قوت به هغه وخت درمالوم شي چې مئینه شې، کنه تاسو د ښایست خاوندان خو یوازې د خپل ښایست په غرور ښه پوهیږئ تاسو مینه څه پیژنئ؟

د شکیب زړه مات شو، سترګې یې له اوښکو ډنډ شوې ډېر وردرید ځمکې ځای نه ورکو.

سرګردانه د خپل کور په لور روان شو، د رڼا چلند ډېر زیات خفه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکیب له ځانه سره وویل: خیر وخت به ورکړم ګوندې زړه یې نرم شي

په سبا ورځ بیا شکیب پوهنتون ته وختي راغی ، او د رڼا راتلو ته یې انتظار ایست

رڼا راغله له موټر ښکته سوه، په شکیب یې سترګې ولګیدې په غوصه یې وروکتل او د خپل پوهنځي په لور چابکه روانه شوه.

څو ورځې همداسې تیرې شوې، هره ورځ به شکیب په پوهنتون کې د رڼا د راتګ په انتظار و.

خو رڼا یې هیڅ په کیسه کې نه وه.

یو ورځ د پوهنتون د دروازې مخته شکیب ولاړ و، چې رڼا هم راغله..

په شکیب یې سترګې ولګیدې، چې مړاوې څیره ولاړ دی....

او د خواشینۍ نښې یې په مخ له ورایه ښکارېدي

د رڼا هغه بدرد را په زړه شول، چې تیره ورځ یې ورته ویلي ول.

غوښتل یې ورشي د هغو خبرو لپاره بخښنه وغواړي ، خو زړه یې ونه شو...

د خپل ټولګي په لور روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ له نیمې اوښتې وه، چې ناڅابه د پوهنتون په دروازه کې درنه چادونه وسوه.

ټول پوهنتون کې چغې او منډې سوې، یو ویره خوره سوه

زده کړیالانو او استادانو یو خوا بل خوا منډې وهلې، د وحشت تیارې خورې وې، څو تنو ترهګرو پۀ پوهنتون برید وکړ

لومړی یې په دروازه کې یو موټر بم برید وکړ.

او بیا پوهنتون ته ننوتل، ترهګر داسې وحشي ول، چې. څوک به یې لیده نو په مرمیو به یې سوری سوری کړ.

دې سره امنیتي ځواکونه هم سیمې ته ورسېدل او د ترهګرو سره په جګړه شول.

هر څوک په تېښته ول

شکیب سره د رنا غم شو، خدای مه که په هغې څه وشي ، زه ژوندی نه شم پاتې کیدای.

له چاودنې سره سم یې د رنا د پوهنځي په لور منډه کړه...

لاره کې یې په څو جسدونو سترګی ولګېدې، چی په وینو کې لت پت پراته ول.

لږ مخکې چې لاړ دوه انجونې بې حرکته پرتې وې.

د شکیب حالت نور هم خراب سو

رنا د پوهنځي په څلورم پوړ کې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره زياته ويريدلي وه، زده کړيالانو منډې وهلې، او نارې وهل کيدې چې ژر وتښتئ ترهګر دېخوا را روان دي، رڼا هم په زينو کې منډه کړه

يو ترهګر د رڼا دي پوهنځي ته ځان رسولی و.

او په زده کړيالانو يې بې رحمه ډزې کولې.

رڼا چې کله اخيري پوړ ته ورسېده، نو ترهګر سره انګړ کې مخامخ سوه. د رڼا لاسونه او پښې سست شول مرګ يې په خپلو سترګو وليد

په دې کې شکيب هم ورسېد.

ترهګر د ټوپک شپيلۍ د رڼا په لور تاوه کړه، شکيب چيغه کړه چې نا زما په رڼا څه نه شي کېدلی.

په منډه يې رڼا ته ځان ورسو او له هغې يې غېږه تاوه کړه

دوه غبرګې ګولۍ د شکيب په ملا ولګيدې.

ورسره سم يوه مرمۍ د ترهګر په تنده سريخ سوه،ترهګر اخ وکړ ځای پرځای پرېوت.

دا له لرې يو امنيتي نښان ويشتونکی و،

د شکيب په بدن وينې لکه د سېلاب په څېر روانې سوې، ټول بدن يې وينو کې لت پت شو.

رڼا په دواړو لاسونو غېږ پورې ټينګ نيولی و چيغې يې وهلې چې تا داسې ولې وکړل؟ زه د دې وړ نه وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د شکېب پښې سستې شوې، په ځمکه پرېوت .

رڼا یې ژر سر په غېږ کې کېښود.

غریو واخېسته

شکیب د رڼا مخ په دواړو لاسونو کې ونیو، په تبسم یې وویل.

ای مغرورې جلۍ اوس خو دې ومنله کنه ، چې زه لوچک او لوفر نه یم، زما مینه رښتینې ده، او مینه عبس خبرې نه دي.

رڼا سلګۍ وهلې، اوښکې یې د شکیب په مخ وڅڅیدې.

خو د شکیب سترګې نور پټې پټې کیدې.

رڼا بیا چیغې کړې په تا هیڅ نه شي کېدلی، ته ما نه شی پرېښودی

تا زه غوښتم کنه وګوره زه ستا په وړاندې یم.

مینه درسره لرم، ډیره زیاته مینه درسره لرم

رڼا یواځې ستا دا

بس اوس ته پاځېږه پاځېږه!

لکه لیونۍ له ځانه سره لګیا سوه.

خو د شکېب روح د اسمانو پۀ طرف خپلې وزرې رپولې، او بې روحه جسد یې د رڼا مخ ته موسکی پاتې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښا یې اوس هم نه مني ، چې د هغې شکیب دې مړ شوی وي.

هره ورځ په پوهنتون کې د هغه د راتلو لارې څارې په هغه پسې ګرځي اخوا دېخوا یې لټوي، نارې کوي، کله لکه لیونۍ په چیغو چیغو ژاړي.

پای.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library